

18

Hur skönt, när vågen squalpar mot sin strand
Och hviskar sagor för förtrogna säfven,
Och månen stiger drömlig efterhand
Ur hafvets sköte, skimrande och däfven!

Hur skönt, när efter år af längtans qual
En biltog åter skådar hemmets stränder
Och ser i qvällens ljus sin barndomsdal
Och trycker åter sina käras händer!

Hur skönt, när aftonrodnan vänligt ler
På tvenne unga hjertans första möte!
Hur skönt är Hektors afsked hos Homer,
Hur sköna Gretchen och Mignon hos Goethe!

Hur skön, o Byron, glimmar din Haydee,
Hur herrlig Manfred står på Schweizerfjället!
O Avons svan, hur underskön, hur fri,
Hur modig Julia dör i grafkapellet!